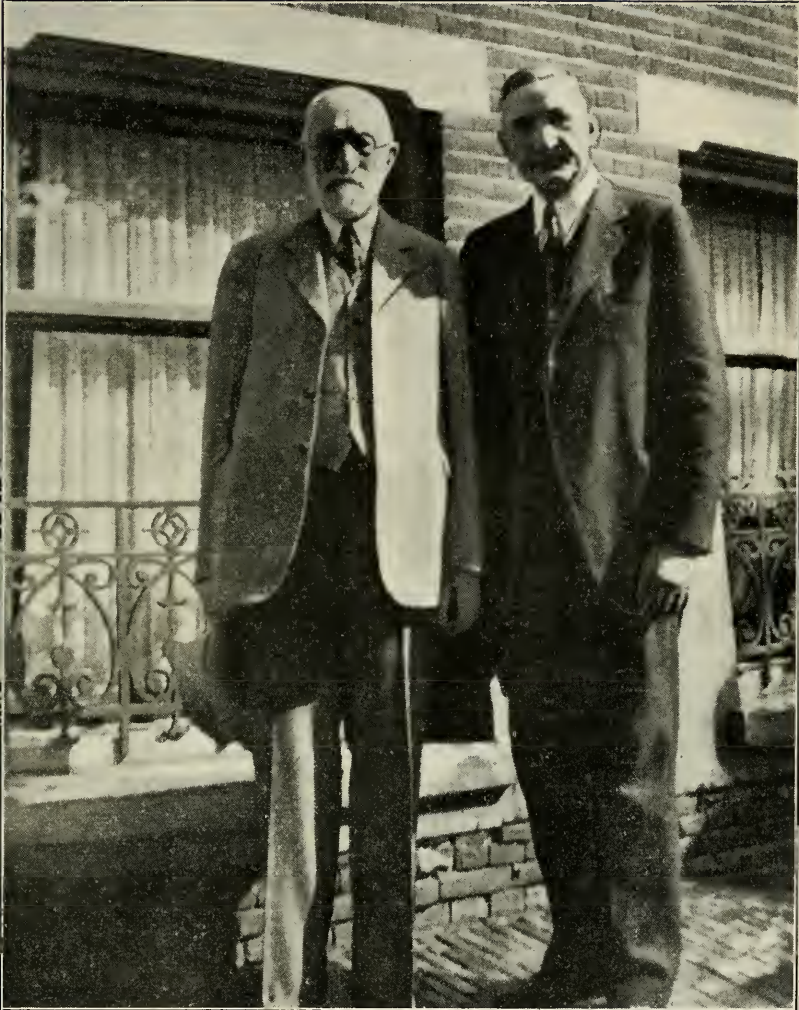

De Ster

President Heber J. Grant en Richard R. Lyman

In zijn een en tachtigste jaar bezoekt President Grant Holland

(Zie blz. 343)

15 November 1937

Prijs 10 cent

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

42e Jaargang

No. 22

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f0.90 per half jaar en f1.50 per jaar.

Buitenland f 2.— per jaar.

Laan van Poot 292 - Den Haag

»Ziet, groot en wonderlijk zijn de werken des Heeren. Hoe ondoorgronde-lijk zijn de diepten Zijner verborgenheden! Het is onmogelijk, dat de mensch al Zijne wegen kan begrijpen. Niemand weet van Zijne wegen, tenzij het aan hem geopenbaard worde; daarom, broederen, veracht de openbaringen Gods niet.« *Boek van Mormon* Jak. 4 : 8.

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

JOSEPH P. LAMBERT

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

	Blz.
WAT GELOOVEN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN?	
<i>Toespraak van Pres. Heber J. Grant . . .</i>	343
DE ZONDAGSSCHOOL DE TROTS DER KERK	
<i>Toespraak door Joseph Anderson, secretaris van Pres. Grant. . . .</i>	346
WIJ GEVOELEN DENZELFDEN GEEST EN GROOTE	
GETROUWHEID	350
ZENDELINGEN DRAGEN DE WAARHEID UIT	
<i>Toespraak door Oud. Joseph J. Cannon . . .</i>	352
GEEN WERK DE O.O.V. TE ZWAAR	
<i>Toespraak door Dr. Rich. R. Lyman . . .</i>	353
VAN DE REDACTIE:	
ZIJN LEVEN IS HET BEWIJS	348
JEZUS DE CHRISTUS	
<i>door James E. Talmage</i>	354
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	356
BIJ DE VOORPAGINA	356

WAT GELOOVEN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN?

TOESPRAAK VAN PRES. HEBER J. GRANT.

HET SCHIJNT mij bijna niet mogelijk toe, dat het nu ongeveer 30 jaar geleden is, sinds ik met de Hollandsche menschen mocht vergaderen. Ik was zeer verheugd, toen president Smith en Nibley mij destijds hier kwamen bezoeken en wetende, hoezeer ik hun bezoek op prijs stelde, heb ik er steeds naar verlangd, sedert ik 18 jaar geleden zelf president werd, het voorrecht te mogen smaken om de verschillende zendingen te bezoeken.

Verschillende malen had ik reeds het plan gemaakt en zelfs plaatsen besproken, maar steeds waren er dingen die mijn bezoek verhinderden en het verheugt mij daarom ten zeerste, dat ik thans eindelijk in de gelegenheid ben de Europeesche zendingen te kunnen bezoeken.

Ik begrijp dat er hier vanmorgen vele menschen aanwezig zijn, die onzen Godsdienst niet zijn toegedaan en hoewel onze leden allen op de hoogte zijn met onze Artikelen des Geloofs, wijd ik hier toch het grootste gedeelte van den tijd aan. Ik zal deze artikelen eerst voor u lezen.

1. Wij gelooven in God, den Eeuwigen Vader, en in Jezus Christus Zijnen Zoon, en in den Heiligen Geest.

Wij gelooven verder, dat God een persoon is omdat wij naar Zijn beeld geschapen werden en wij gelooven dat Jezus Christus werkelijk de Zoon van God is, zooals wij kinderen zijn van onzen aardschen vader en de reden waarom wij, Heiligen der Laatste Dagen dit gelooven is, omdat wij weten, dat God Zijn Zoon voorstelde aan den jongen profeet Joseph Smith.

Geen persoon wordt toegestaan tot deze Kerk toe te treden, tenzij hij dit gelooft.

2. Wij gelooven, dat de mensch voor zijne eigene zonden gestraft zal worden, en niet voor Adams overtreding.

3. Wij gelooven, dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden, door

gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie.

Met andere woorden: wij gelooven dat het de werken zijn, die gelden en gehoorzaamheid aan het Evangelie. Ons wordt gezegd, dat geloof zonder werken dood is, zooals het lichaam zonder den geest van geen nut is.

4. Wij gelooven, dat de eerste beginselen en verordeningen van het Evangelie zijn:

1e: Geloof in den Heere Jezus Christus.

2e: Bekeering.

3e: Doop door onderdompeling tot vergeving der zonden.

4e: Oplegging der handen voor de Gave des Heiligen Geestes.

Als wij zeggen: Geloof in den Heere Jezus Christus, dan bedoelen wij het absolute geloof, dat Hij de Zoon van God is en de Verlosser van deze wereld. Jezus Christus verscheen aan Joseph Smith en Oliver Cowdery in de Kirtland Tempel en Jezus Christus gaf een speciaal visioen aan Joseph Smith en Sidney Rigdon, hetwelk is opgeteekend in het 76ste hoofdstuk van de *Leer en Verbonden*: (22) „En nu, na de vele getuigenissen, welke van Hem gegeven zijn, is dit getuigenis het laatste van allen, hetwelk wij van Hem geven: dat Hij leeft” (23) „want wij zagen Hem zelf aan de rechterhand Gods en hoorden de Stem getuigenis geven dat Hij de Eeniggeborene des Vaders is.”

5e. Wij gelooven dat een man van God geroepen moet worden door openbaring en door oplegging der handen van degenen, die de autoriteit bezitten om het Evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen.

Wij verklaren dat het Johannes de Dooper zelf was, die tot de aarde kwam en zijn handen legde op de hoofden van Joseph Smith en Oliver Cowdery en op hen bevestigde het Aäronisch Priesterschap, hetwelk het recht in zich sluit om te doopen, en Johannes vertelde hun daarbij, dat

later Petrus, Jakobus en Johannes, de drie apostelen, die in de dagen van Christus op aarde rondwandelden, zouden komen, en hun het hoogere priesterschap zouden geven, dat het apostelschap in zich sluit en wij getuigen, dat deze apostelen later verschenen en dat Joseph Smith en Oliver Cowdery inderdaad deze hoogere autoriteit ontvingen. Tot alle ongeloovigen in de wereld kunnen wij zeggen dat Johannes de Dooper, Petrus, Jacobus en Johannes werkelijk kwamen en deze autoriteit op aarde herstelden. Dit is onze getuigenis.

6e. Wij gelooven in dezelfde organisatie, welke in de vroegere Kerk bestond, namelijk: Apostelen, Profeten, Herders, Leeraars, Evangelisten, enz.

Wij gelooven in Apostelen, Profeten, Patriarchen, enz. en van geen ander dan van God kunnen zij de kracht van hun roeping ontvangen. Indien Joseph Smith geen profeet was geweest van den waren en levenden God, dan zou de geheele structuur van het Mormonisme vallen. Ik wil onderschrijven, wat Br. Cannon straks zeide, toen hij sprak over de zendelingen die uitgaan over de gansche aarde en dat, voor zoover hij wist, nooit een hunner tot een ander geloof was overgegaan. Ik wil in mijn 81ste jaar verklaren, dat het ook mijn eigen ontdekking is geweest.

Wat is het een wonderlijk iets, dat indien wij niet de waarheid zouden bezitten, toch niemand hetgeen wij hebben, van ons kan wegnemen. Dan zou de Heere toch wel zeer onvriendelijk tegenover de wereld zijn, dat Hij ons maar voor al meer dan 100 jaar ons gang laat gaan. Ik wil u bovendien nog zeggen dat ik niemand — geen man en geen vrouw — gekend heb die, nadat zij het Evangelie hadden aangenomen, dit ook weer hebben verlaten, terwijl zij de inzettingen van het Evangelie onderhielden. Maar ik heb wel gezien, dat menschen die niet gehoorzaam waren, de Kerk verlaten hebben.

Joseph Smith onderrichtte zijn volk in die dagen, dat zij vervolgingen en verdrukkingen te verduren zouden hebben, van stad tot stad, van gemeente tot gemeente

en van staat tot staat moesten trekken en dat zij tenslotte de beschaving van Amerika zouden moeten verlaten om zich te vestigen in het Rotsgebergte en hij maakte eveneens bekend, dat het geen stad of staat mogelijk zijn om tegen het volk, „Mormonen“ genaamd, op te treden. Maar de dagen zouden komen, zeide hij, dat geheel Amerika zich tegen hen zou spannen. Men lachte toen om de idee, dat heel Amerika zich tegen dat kleine groepje zou verzetten. Maar het is gebeurd! Het heele leger der Vereenigde Staten is opgetrokken tegen de stad der Heiligen der Laatste Dagen en dit leger werd gezonden,

Een profeet spreekt

President Grant te Amsterdam met Oud. S. van Dongen als vertaler

zonder dat er van te voren een onderzoek had plaats gehad, alleen maar door de leugens, die verteld werden aan den toenmaligen president van de V.S. Maar dit leger werd er van weerhouden om de Salt Lake Valleij in te trekken; een commissie werd gezonden en nadat een onderzoek had plaats gevonden, werden er excuses aangeboden. Het volk werd opstandig genoemd, hoewel niemand in opstand was geweest. Het toenmalige congres van de V.S. had alle eigendommen van de Heiligen, zoowel van persoonlijken als van Kerkelijken aard, verbeurd verklaard en gedurende vele maanden, terwijl voor onze eigendommen

in de verschillende gerechtshoven gestreden werd, las ik als opschrift in het ochtendblad: „*De Vereenigde Staten tegen de Kerk van Jezus Christus*”. Ik heb de krant toen naast mij neergelegd en gezegd: Dank u, Uncle Sam, dat u als het ware de openbaring van Joseph Smith dubbel waar maakt.

Joseph Smith was ten tijde dat hij veroordeeld werd als beschuldigd van misdaad, op weg gegaan naar het Rotsgebergte. Hij was aan de Mississippi, tegenover de stad Nauvoo, toen hij zich schuldig gevoelde en gelijk een herder, die zijn kudde verlaat. Hij keerde terug en gaf zich over aan het gerecht, zeggende, dat indien zijn leven voor zijn volk van geen waarde was, het dit voor hem ook niet was.

Joseph Smith ging naar de Liberty-gevangenis en zonder twijfel verwachtte hij gedood te worden. Hij zeide: „Ik ga als een lam ter slachting, maar het zal van mij gezegd worden, dat ik in koelen bloede vermoord werd.” Hem werd bescherming verleend door den Gouverneur van Illinois, maar deze werd niet in acht genomen. Er was beloofd, dat het volk beschermd zou worden en dat een onderzoek zou worden ingesteld, doch Joseph Smith en zijn broeder Hyrum werden door het gepeupel vermoord.

Zijn wij een groot machtig volk geworden te midden van het Rotsgebergte? Wij bezitten 118 stakes van het Oosten naar het Westen en van het Noorden naar het Zuiden van Amerika en wij bezitten eigen kerkgebouwen, die ten volle betaald zijn.

Wij kennen in onze Kerk ook Patriarchen. Voordat ik 24 jaar oud was, werd ik President van een stake en mijn dochter, die zooeven tot u gesproken heeft was zes maanden oud, toen zij met haar moeder verhuisde. Zij was toen in stervenden toestand en de patriarch vroeg, nadat hij en ik haar gezegend hadden, of ik voelde, dat zij zou leven en ik antwoordde: „neen”. En hij zeide: „Ik heb de verzekering, dat zij wèl leven. Ga naar uw lessenaar en neem er een vel papier uit en ik zal deze baby een patriarchalen zegen geven”. Hij gaf haar een zegen, een zeer wonderbaarlijken

zegen, die in elk opzicht vervuld is. Eens zeide hij mij, toen ik bij hem was gekomen op zijn kantoor: „Ik heb ook U een patriarchalen zegen te geven”. Hij vertelde mij in dien zegen, dat ik zou worden aangewezen om een groot leider in deze Kerk te zijn en alles is tot op de laatste letter vervuld. Ik zou op deze wijze uren kunnen doorgaan, maar ik neem het volgende artikel.

7. Wij gelooven in de gaven van Talen, Profetieën, Openbaringen, Gezichten, Gezondmakingen, Uitleggingen der Talen, enz.

Mijn moeder was meer dan 30 jaar lang presidente van de Z.H.V. in de plaats, waar ik geboren was. Mijn vader stierf, toen ik 9 dagen oud was. Mijn moeder trok zich eerst uit dat werk terug, toen zij doof werd. Ik groeide op in de Z.H.V.-vergaderingen en het gebeurde dat Zr. Snow, die de gave der talen bezat, toen ik nog een kind was, aan elk kind in de gemeente een zegen gaf en mijn moeder vertelde mij later, dat alle zegeningen, die zij gegeven had, ten volle waren vervuld. Toen ik apostel werd vroeg zij mij, of ik mij nog die vergadering voor den geest kon roepen, toen ik als kind op den grond speelde. Ik zeide haar: „Ja, maar ik weet niet meer wat er gesproken werd, met uitzondering van één zin, die uitgesproken werd door Zr. Young”. Moeder zei mij toen, dat dat heel natuurlijk was, want Zr. Snow sprak in vreemde talen, door haar vertolkster Zr. Young. Zij nam mijn hand en hield die in de hoogte en zei, dat ik eens een groot man zou worden. „Neen”, zeide mijn moeder, „dat heeft zij niet gezegd; „zij zeide dat je een groot man zou worden in de Kerk van Jezus Christus en het had heelemaal niet de beteekenis, dat je groot van stuk zou worden”. Mijn vrouw, wier lichaam thans in het graf rust, gaf mij eens een wonderbaarlijken zegen, toen ik financieel geruïneerd was. Door de gave der talen werd mij verteld, dat ik veel zou gaan bezitten en een man van veel beteekenis zou worden in deze wereld. Ik kan u over persoonlijke gevallen spreken, die uren tijd zouden nemen.

(Wordt vervolgd).

DE ZONDAGSSCHOOL DE TROTS DER KERK

Toespraak door Joseph Anderson, secretaris van President Grant

Het is voor mij een nieuwe ontdekking om door middel van een tolk te spreken. Vele jaren geleden was ik in Duitsland op zending en gedurende ons laatste bezoek, dat wij aan dit land brachten, heb ik opnieuw getracht om Duitsch te spreken tot de toehoorders en ik gevoelde mij zeer gelukkig, dat zij mij konden verstaan. Het is werkelijk een genoegen voor mij, dat ik hedenmorgen met u Hollandsche menschen mag zijn. Ik ben blij, ja bijna overweldigd van vreugde, dat ik met President Grant en zijn gezelschap de Europeesche zending mag bezoeken. Ik voel mij dezen morgen gelukkig dat ik zoo een groot aantal kinderen in deze bijeenkomst zie. Ik ben zeer trotsch op onze Zondagsschool. Ik heb gedurende vele jaren als ambtenaar in de Zondagsschool gewerkt en ik ben ervan overtuigd, dat het een van de mooiste instellingen in deze wereld is. Lang geleden las ik eens een artikel in een Amerikaansch blad, waarin de schrijver zegt, dat 20 pct. van de misdadigers in de Vereenigde Staten jonger dan 21 jaar zijn en dit artikel zegt ook, dat er daaronder slechts zeer weinigen waren, indien er enkelen waren, die de Zondagsschool bezochten. Zoo kunt u dus zien, hoe gelukkig het is, dat de kinderen de Zondagsschool bezoeken en de leerling ontvangen, die daar gegeven wordt. Daar wordt hun geleerd, om

eerlijk te zijn, oprecht, kuisch, welwillend en deugdzaam. Daar wordt hun geleerd, om God te dienen en wordt hun kennis gegeven van den waarachtigen God en daarom, als zij tot God bidden, weten zij tot Wien zij bidden en zij weten, dat God hen hoort en hun gebeden verhoort. Wat is het een prachtige zegen te weten, dat God ons gebed hoort en verhoort en te weten, dat wanneer deze kinderen tot volwassenen zullen zijn opgegroeid en zij rein leven en de dingen nalaten, die niet goed zijn voor de menschheid, zij vooraanstaande menschen in deze wereld zullen worden. Daarvoor wijden deze broeders en zusters hun tijd en talenten aan de Zondagsschool en andere organisaties, om ons te leeren een beter leven te leiden en als wij een beter leven leiden zal de Heere ons zegenen en wij zullen zeer gelukkig zijn. God zeide door een Zijner profeten, dat de menschen er zijn, opdat zij vreugde mogen hebben en wij kunnen vreugde hebben door het kwade na te laten en het goede te doen. Ik bid, dat de Heere deze Hollandsche menschen moge zegenen en dat zij Zijn Geest immer met zich mogen hebben. Zulks kan echter alleen het geval zijn, wanneer zij Zijne geboden onderhouden. Moge de Heere u helpen zulks te doen, is mijn gebed in den naam van Jezus Christus. Amen.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

In een klein huis te Salt Lake City werd op 22 November, een en tachtig jaar geleden, een jongen geboren, die later president werd van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Van de kleine wildernis-stad, hetgeen Salt Lake was ten tijde van zijn geboorte, heeft President Heber J. Grant ze zien uitbreiden tot een van 's werelds mooiste steden. In deze een en tachtig jaar is hij met haar opgegroeid en zijn levensgeschiedenis is gelijk aan die van Salt Lake City, van Utah, van de Kerk.

Dit nummer van *De Ster* is gewijd aan het bezoek, hetwelk deze moderne profeet des Heeren alsmede zijn gezelschap van 6 tot 12 Augustus j.l. aan de Nederlandsche Zending hebben gebracht. De foto van President Grant en President Richard R. Lyman, president der Europeesche Zending en een lid van den Raad der Twaalven, werd tijdens hun verblijf in Holland genomen.

Vriendelijke gezichten.

Lucy Grant Cannon,
Oscar Kirkham,
President Grant en
President F. J. Murdock.

Bezoek aan het Zendingskantoor.

Richard Smith (kleinzoon van
President Grant),
Lucy Grant Cannon en
President Grant.

Padbinderij interesseert hen.

Oscar Kirkham,
President Grant,
President Lyman en
Joseph J. Cannon

*Een interessant moment op de
Jamboree.*

President Grant,
President Lyman,
Joseph J. Cannon en
Ramona Cannon.

15 NOVEMBER 1937

VAN DE REDACTIE

ZIJN LEVEN IS HET BEWIJS . . .

WANNEER wij terugdenken aan het bezoek van onzen profeet en leider, Heber J. Grant, dan weer zien wij in onze gedachten zijn krachtige statige figuur en hooren wij zijn heldere, doordringende stem getuigen van God's waarheden. En hem en zijn een en tachtig jarigen leeftijd te zamen te denken, is ons onmogelijk; steeds weer verwondert het ons en vragen wij ons af: hoe is het mogelijk, dat een persoon van zulk een ouderdom een reis kan ondernemen, zooals hij door Europa heeft gemaakt!

Het leven van president Grant is evenwel het volledig antwoord op die vraag. Het reeds in zijn jeugd door hem aan den dag gelegde uithoudingsvermogen en zijn doorzettingskracht zijn hem in zijn gansche leven ten nutte gekomen. Hij heeft zijn kostbaren tijd weten te waardeeren en dezen zooveel mogelijk uitgebuit. Door de omstandigheden, waarin hij was grootgebracht, heeft hij de les van harden arbeid in zijn leven geleerd. Opgevoed en onderwezen door een lieve zorgzame moeder, wier oogappel hij was, heeft hij geleerd, wat het bezitten van een gezond lichaam voor de ontwikkeling van den geest beteekent.

Reeds op jeugdigen leeftijd werden hem kerkplichten opgelegd, welke hij met al het vuur en de ijver, waarover hij beschikte, heeft ten uitvoer gebracht. Doch ook hij onderzocht zijn moeilijke jaren.

Tijdens een toespraak, gehouden in de Engelsche zending ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan dier zending, vertelde Oud. George D. Pyper, overziener van de Zondagsscholen der Kerk, het volgende:

„Er was een zekere jongen in de stad, waar ik woonde, die naar de Zondagsschool ging, maar hij werd boos op zijn leeraar en liep weg, terwijl hij zei: „Naar den drommel met de Zondagsschool” . . . of iets

dergelijks. Een goede Zondagsschoolleeraar ging hem achterna en haalde hem een blok of twee verder in. Hij legde zijn arm om zijn schouders en bracht hem naar de Zondagsschool terug. De jongen werd een groot man. Hij is President Heber J. Grant, die heden bij ons is”.

President Grant getuigt van de moeilijkheden, welke hij tijdens zijn roeping in de Kerk ondervond. Hij zegt: „Er zijn twee geesten, die immer met ons strijden, de eene zegt ons, dat wij onze werkzaamheden voor het goede moeten voortzetten en de andere zegt ons, dat wij met de fouten en tekortkomingen, die wij hebben, het niet waardig zijn. Ik kan u waarlijk zeggen, dat van October 1882 tot Februari 1883 die geest mij dag en nacht gevolgd heeft en zeide, dat ik niet waardig was, een apostel der Kerk te zijn en dat ik me moest terugtrekken. Wanneer ik wilde getuigen van mijn kennis, dat Jezus de Christus is, de Zoon van den Levenden God, de Verlosser der menschheid, dan scheen het, of een stem me zeide: „Je liegt! Je liegt! Je hebt Hem nimmer gezien.”

Doch ondanks al deze moeilijkheden stond hij voor ons en getuigde aangaande de waarachtigheid van de leer der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen met een overtuiging, waarvan zijn leven het bewijs is.

Wij verwachten hem als de godsmann, die een boodschap voor God's kinderen had. Zijn wij in onze verwachtingen teleurgesteld? — Indien zijn woorden tot ons hart zijn doorgedrongen dan moeten wij zeggen: neen. Tijdens zijn gansche leven heeft President Grant van nabij kunnen zien, hoe de Heere met Zijn kinderen is geweest en hoe Zijn zegeningen hen hebben versterkt. Ook hij heeft door zijn ondervindingen ons kunnen bewijzen, dat de tijd een rechtvaardiger is voor de waarheid.

Bij zijn terugkeer in Salt Lake City vergeleek hij zijn ontvangst in de verschillende landen met die, welke hem als medeanderen kerkleiders een dertig jaar en langer geleden tebeurt viel en is het gebleken, dat vooroordeel tegen datgene, wat de menschen nog niet begrijpen, steeds meer plaats maakt voor een vriendelijk tegemoetreden en een verlangen naar nadere kennismaking. En de Kerk alsmede haar leiders dwingen het respect af van een ieder, die haar verrichtingen ziet en grondig overweegt.

Na zijn bezoek aan Praag verscheen er in de *Ceske Slovo*, een dagblad in Praag, een artikel, waarin o.m. stond vermeld: „Gistermorgen zagen de menschen, die in het Masaryk-Tehuis wonen, een wonderlijken ouden heer. Drie uur lang ging hij van huis tot huis, wipte zonder moeite de trappen op en af en in iedere kamer liet hij de menschen nieuwsgierig en verbaasd achter... De Mormonen ondernemen, inplaats van het opzenden van lange gebeden, de oplossing van sociale problemen — en begrijpen ze, als geen ander volk op aarde...”

En zulk een boodschap geeft ons den moed, verder te gaan en het Evangelie uit te leven, zooals dat in al zijn volheid aan ons gepredikt wordt. Wanneer wij er van zijn overtuigd geworden, dat de Heere al deze lange jaren de Kerk heeft gesteund en geschraagd en zij naar gelang de jaren verstrijken „een licht voor de heidenen” zal zijn, weten wij ook, dat hij ons persoonlijk Zijn zegeningen niet zal onthouden. Ook het vooroordeel van velen onzer vrienden en kennissen zal verdwijnen. Doch slechts onder één voorname voorwaarde: dat ons leven geheel in overeenstemming zal zijn met de leer, die wij belijden en de beginselen, welke wij als waarheid hebben aangenomen.

Krachtig raadt onzen hedendaagschen profeet ons aan, het Woord van Wijsheid te leven en trouw te blijven aan de idealen van de Heiligen der Laatste Dagen. Hij is de man, die naar waarheid kan getuigen, dat het Woord van Wijsheid den mensch niet werd gegeven als een bewijs, dat de Heere Zijn kin-

deren geboden wil opleggen zuiver en alleen met het oogmerk, omdat Hij wil, dat wij Hem gehoorzamen, doch uit liefde voor ons en opdat ons leven hier op aarde zoo volmaakt mogelijk kan zijn.

President Grant schrijft zijn levenskracht, gezondheid en hoogen ouderdom toe aan het stipt onderhouden van het Woord van Wijsheid.

Zijn al deze dingen geen teekenen van God's liefde en handelingen met Zijn kinderen op aarde? Zijn er andere teekenen, welke wij zouden moeten zien, teneinde ons te overtuigen van de waarheid van het Evangelie, reeds zoovele jaren door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gepredikt en van het feit, dat onze hedendaagsche profeet de man is, die naar waarheid kan zeggen: „Aldus spreekt de Heere Heere”?

Wij kunnen zeggen: neen en ook al zouden ze ons worden getoond, dan nog zouden zijer niet toekunnen bijdragen, ons geloof in de waarheid te versterken, indien al de duidelijk op den voorgrond tredende feiten ons die overtuiging niet kunnen geven.

Indien volgens onze meening er geen bewijzen voldoende bestaan voor het staven van onze beweringen, is het weer onze profeet en leider, die ons de les van geduld leert. Als student werd hem eens door een medescholier voor de voeten geworpen, dat hij een dwaas was om te gelooven in het *Boek van Mormon*. Als reden hiervoor voerde hij o.m. aan, dat in dit boek wordt gesproken over cementen gebouwen, door de vroegere bewoners van het westelijk vasteland opgetrokken, terwijl nog geen enkel stoffelijk bewijs was gevonden, hetwelk er op wees, dat dit werkelijk zoo was. President Grant zeide, dat indien die bewijzen heden (dat was een zestig jaar geleden) niet konden worden geleverd, dan zijn kinderen of anders zijn kindskinderen wel dat voorrecht zouden hebben.

Hierom werd hij uitgelachen. Doch hoe heeft de tijd ook dit standpunt van hem gerechtvaardigd. Enkele jaren geleden bevonden hij alsmede meerdere onzer kerkleiders zich op
(Zie vervolg blz. 352).

WIJ GEVOELDEN DENZELFDEN GEEST EN GROOTE GETROUWHEID

Zr. Lucy Grant-Cannon spreekt :

IK GEVOEL MIJ in een gelukkigen toestand, één, waarnaar ik reeds jaren heb uitgezien. Ongeveer 30 jaar geleden was mijn vader President van de Europeesche Zending en al mijn zusters gingen met hem mede om het vasteland van Europa te bezoeken, behalve ik. Sedert dien tijd heb ik altijd het verlangen gekoesterd, om met hem te mogen reizen, maar thans ben ik blij, dat het zooveel jaren is uitgesteld, omdat ik weet dat ik er nu veel meer van kan genieten, nu ik ouder ben, dan wanneer ik jonger was geweest. Ik heb mij zeer verheugd in de vergaderingen van de Heiligen tijdens de viering van het 100-jarig bestaan van de Kerk in Engeland, welke viering zoo juist beëindigd is. Deze heeft zeer veel toegedaan aan mijn getuigenis van het Evangelie, omdat wij dáár denzelfden geest gevoeld hebben, dien wij ook thuis aanvoelen tijdens onze conferenties, wanneer onze broeders geïnspireerd zijn met den Geest, om ons hun raadgevingen te schenken. Ik gevoel dezen morgen wederom denzelfden geest en ik bid, dat onze Hemelsche Vader met ons moge zijn door Zijn Geest.

Meer dan eenigen anderen zegen, dien ik van mijn Vader in den Hemel heb ontvangen, waardeer ik het Evangelie en iederen dag dank ik Hem ervoor, dat ik een lid van Zijn Kerk mag zijn, uit goede ouders geboren. Ik dank Hem voor de hechte getuigenis, die ik heb van de waarheid van dit Evangelie en mijn grootste verlangen in mijn leven is, om deze getuigenis getrouw te blijven en volgens de idealen van onze Kerk te mogen blijven leven. Ik bid, dat de Geest des Hemels tijdens deze vergadering in ons midden moge zijn en dat wij ons daarin zullen kunnen verheugen. Dat vraag ik in den naam van Jezus Christus. Amen.

Zr. Ramona Cannon getuigt :

HET IS mij een groot voorrecht om heden in uw midden te zijn en denzelfden geest te gevoelen, dien wij gedurende de laatste jaren in Engeland gevoeld hebben. Vele jaren geleden woonde ik eenigen tijd in Duitschland en ook een korten tijd in Frankrijk en ook daar vond ik denzelfden geest onder de Heiligen. Wij hebben in Engeland vele gevallen gezien van groote getrouwheid en geloof. Er was daar een jonge zuster, die iederen keer 11 K.M. naar en weer van de vergaderingen liep, en er waren anderen die op plaatsen woonden waar geen andere Heiligen waren en tóch zijn zij getrouw gebleven aan het Evangelie. Nadat wij eenmaal geloof hebben betoond, dan is het belangrijkste: getrouwheid en wij hebben van de Heiligen in Europa zeer veel van deze getrouwheid geleerd. Thans voelen wij den Geest des Heeren hier in ons midden.

Het is een wondervolle gelegenheid geweest om in Engeland te arbeiden. Wij hebben met uw gewezen president en zijn echtgenoot, Broeder en Zuster Lyon, en met uw huidigen president en zijn echtgenoot, Broeder en Zuster Murdock gesproken en wij hebben gevoeld dat ook hier dezelfde toestand heerscht en dat er veel aanhankelijkheid en liefde onder u is. Ik wensch hier mijn getuigenis af te leggen, dat ik weet dat Joseph Smith een ware profet van God was en het Koninkrijk van God hier op aarde hersteld wordt en ik bid dat de Heere u allen moge zegenen. Ik doe zulks in den naam van Jezus Christus. Amen.

* * *

(Alle toespraken werden opgenomen door broeder Jan Strietman van Amsterdam).

*Zijn woorden waren
krachtig.*

President Grant spreekt
te Rotterdam;
Zuster Johanna Riet ver-
taalt.

Aan de kade te Amsterdam.

President Murdock
Claire Murdock
Ramona Cannon
Joseph Anderson
President Grant
President Lyman
Joseph J. Cannon.

Ook Marken werd bezocht.
Drie presidenten, Grant,
Murdock en Lyman met
Marken-bewoonsters.

*Allen waren op de
Jamboree*

President Grant, zijn
dochter Lucy Grant
Cannon, Pres. Murdock
en Joseph J. Cannon met
een groep Hollandsche
leden.

ZENDELINGEN DRAGEN DE WAARHEID UIT

Toespraak door Oud. Joseph J. Cannon

38 Jaar geleden kwam ik met mijn Broeder, S. Cannon naar Europa om een zending te vervullen. Ik werd naar Zweden gezonden en hij naar Nederland en ik hoorde dus veel over het Hollandsche en Belgische volk. Een andere broer werd naar Duitschland gezonden en nog een naar Nieuw-Zeeland, zoodat onze familie inlichtingen ontving van verschillende deelen der wereld. Dit is de algemeene toestand onder de Heiligen der Laatste Dagen. Onze zendelingen gaan naar alle deelen der aarde en zij hebben vele goede dingen mee teruggebracht. Dit is echter hun doel niet. Dat is, om het Evangelie van Jezus Christus in het buitenland te verspreiden.

In de Britsche zending hebben wij ongeveer 130 zendelingen. Zij zijn allen, of bijna allen jonge mannen; ik veronderstel, dat allen, enkelen uitgezonderd, op zending kwamen op een leeftijd van 20 jaar. Tweederden hunner kwam van de Universiteit, hetzij als geslaagden of als onafgestudeerden en het is voor mij een zeer belangrijke en interessante studie geweest om te zien, hoe deze jonge mannen in de huizen gaan van de armen en rijken, van de geleerden en van de onwetenden in den godsdienst en tot op heden heb ik nog nooit van een zendingel gehoord, die tot een anderen godsdienst bekeerd werd. Dit geldt niet

alleen voor de Britsche zendelingen. Ik heb duizenden zendelingen gekend en heb van vele anderen gehoord, maar ik heb nog nooit van een zendingel gehoord, dat hij bekeerd werd tot een ander geloof.

Herinnert u daarbij, dat het jonge mannen zijn en dat hun gedachten jong zijn. Jeugd is een tijd van opstandigheid tegen de oudere dingen: het geloof van onze vaders. Herinnert u daarbij, dat velen hunner het college reeds hebben doorlopen, waardoor hun geest werd geopend voor nieuwe waarheden, welke waarheid ook tot hen mocht komen. Bovendien zijn deze jonge mannen zonder godsdienstige opleiding, uitgezonderd die, welke zij in hun eigen huizen ontvangen hebben of in de andere organisaties van de Kerk. Niet één, naar ik weet, werd echter ooit bekeerd tot een anderen Godsdienst en waarom is dat? Er is slechts één reden voor en dat is, dat zij in de wereld de waarheid uitdragen en tot deze waarheid leg ik heden getuigenis af. Ik weet, dat Joseph Smith een uitverkoren dienstknecht van God was, die meer waarheid bracht dan de wereld wilde ontvangen.

Ik bid, dat wij, die deze waarheid ontvangen hebben, er getrouw aan mogen blijven in den naam van Jezus Christus. Amen.

* * *

Zijn leven is het bewijs

(Vervolg van bldz. 349)

een plateau in een zeker gedeelte van Mexico, vanwaaruit zij het gezicht hadden op groote ruïnes van cementen gebouwen, welke alle de laatste tiental jaren waren opgegraven.

Nog enkele dagen en President Grant viert zijn een en tachtigsten verjaardag. Wij voegen onze gelukwensen bij de zoovele, welke hij van duizenden zijner geliefden en vrienden zal ontvangen en bidden, dat de

Heere hem nog vele jaren van voorspoed en gezondheid zal schenken. Wij zullen gaarne ons zijn zegenrijk leven tot voorbeeld stellen, vooruitgang trachten te maken en onze talenten aanwenden, zooals hij dat deed, maar toch dezelfde nederigheid aan den dag leggen, welke hem zoo kenmerkt als een man van God!

Johanna A. Riet.

GEEN WERK DE O.O.V. TE ZWAAR

Toespraak door Dr. Rich. R. Lyman

HET IS mij een groot voorrecht, dezen morgen met u te zijn en het verheugt mij hier naast een broeder te staan, die op zulk een wonderbaarlijke wijze van zijn ziekte werd genezen. Zooals u allen weet, hadden de doctoren gezegd, dat herstel practisch onmogelijk was en thans staat hij voor ons als een levende getuige, dat de Heere ons gebed verhoort en Hij wil zulks altijd doen, als wij ons in allen ernst tot Hem wenden.

Uw prachtige zangen, deze schoone bloemen en de mooie zaal hebben in mij verschillende gevoelens opgewekt. Ik kon bijna mijn tranen niet bedwingen toen straks Zr. Cannon sprak. Zij is het, die voor bijna 20 jaren aan mijn zijde heeft gestaan in het O.O.V.-werk. Voor haar heb ik zeer hooge gevoelens en de diepste eerbied.

Ik heb vele malen gezegd, mannen mogen falen, vrouwen echter nimmer. Zr. Fox, met Zr. Qannon als haar eerste raadgeefster en Zr. Beesley als haar tweede raadgeefster hebben getoond, dat geen last haar te zwaar was, om het O.O.V.-werk vooruit te helpen. Ik ben ervan overtuigd, dat geen man meer deed om het O.O.V.-werk hooger te stellen dan deze vrouwen gedaan hebben. Zoolang ik als president over de Europeesche zending sta, werd geen verzoek aan de jonge vrouwen organisaties der Kerk gedaan, of deze verzoeken werden op goede wijze beantwoord. Zij werken net zoo hard om het jonge vrouwenwerk van de O.O.V. tot een succes te maken als zij het O.O.V.-werk behartigen in de verschillende stades in Zion. Het is voor mij een vreugde om hier samen te komen met broeder en zuster Cannon, met wie ik ook zeer intiem gewerkt heb in Europa. De ijver en werkkraft van deze menschen is eveneens zeer hoogstaand.

Als de President van de Kerk mij niet gevraagd had, om niet te overdriven, dan zou ik u zeggen dat er duizend dingen waren om u te vertellen, want als ik naar uw vriende-

lijke gezichten zie en ik naar uw schoone gezangen luisterde, werd mijn ziel aangedaan. Ik was hier nog niet zoo lang geleden. Ik geloof dat ik toen drie vergaderingen heb bijgewoond en volgens de aantekeningen, die ik daarover gemaakt heb, sprak ik in ieder dezer vergaderingen langer dan een uur. Zoo weet u dus, dat ik lang kan spreken als het moet. Ik wil nu echter het ernstige verzoek aan u doen om u met geheel uw ziel

„Bring in het leven der menschen groote vreugde . . .”

Amsterdam hoort den Europeeschen Zendingspresident.

aan de Kerk te wijden. De mensch is altijd geneigd, om hem, met wien hij werkt de beste te vinden die er in de wereld te vinden is en ik ben er zeker van, dat president Alonzo A. Hinckley en Sylvester Q. Cannon de Hollandsche menschen de beste menschen vinden.

Wanneer ik al den tijd in de heele wereld te mijner beschikking had, dan kon ik mij geen beter werk denken, dan u voor te stellen aan al diegenen, die het Evangelie van Jezus Christus brengen.

Er zijn vele dingen, die de getuigenis in onze ziel kunnen brengen. Dat is geloof, gebed en toewijding aan het werk. Dat is om in over-
(Zie vervolg blz. 355).

JEZUS DE CHRISTUS

— door James E. Talmage —

HOOFDSTUK XXVI.

(Vervolg)

De discipelen vermaand en aangemoedigd ¹⁾

Evenals dit in Galilea het geval was, was ook de algemeene belangstelling in de bewegingen van onzen Heere in de streek over de Jordaan sterk. Wij lezen van Hem, dat „vele duizenden der schare bijeen vergaderd waren, zoodat zij elkander vertraden.” Terwijl Hij de menigte toesprak en meer in het bijzonder Zijn discipelen, waarschuwde Jezus hun voor den zuurdeesem der Farizeëen, welken Hij met geveinsdheid betitelde. ²⁾ Het kortgeleden plaats gehad hebbende voorval aan de tafel van een Farizeër gaf deze waarschuwing speciale beteekenis. Enkele leerstellingen, welke in verband met Zijn Galileesche bediening waren opgeteekend, werden hier herhaald en in het bijzonder werd de nadruk gelegd op de superioriteit van de ziel boven het lichaam en op een eeuwig leven in tegenstelling met den korten duur van het sterfelijk bestaan.

Een persoon in het gezelschap sprak uit zelfzuchtig belang en doordat hij niet verder kon zien dan de stoffelijke dingen van het leven, tot Jezus: „Meester, zeg mijnen broeder, dat hij met mij de erfenis deele”. Jezus weigerde direct, als bemiddelaar of rechter op te treden. „Mensch, wie heeft mij tot een rechter of scheidsman over ulieden gesteld?” was des Meesters wedervraag. De wijsheid, welke aan Zijn weigering om tusschenbeide te komen ten grondslag ligt, is duidelijk. Evenals in het geval van de schuldige vrouw, die ter veroordeeling voor Hem werd gebracht, ³⁾ zoo ook weigerde Hij in dit geval, in zaken van wettig gezag te beslissen. Een tegenovergestelde houding zou Hem wellicht in een nutteloos dispuut hebben gewikkeld en slechts redenen hebben gegeven voor een klacht, dat Hij functies op Zich nam van de wettig daartoe aangestelde rechtbanken. De vraag van den man was echter de aanleiding voor een waardevolle les; zijn aanspraak op een deel in de familie-erfenis gaf Jezus aanleiding te zeggen: „Ziet toe en wacht u van de gierigheid; want het is niet in den overvloed gelegen, dat iemand leeft uit zijne goederen.”

Op deze nuttige vermaning en diepzinnige waarheid werd de nadruk gelegd door de gelijkenis van den rijken dwaas. De geschiedenis is als volgt:

¹⁾ Luk. 12: 1-12.

²⁾ Hoofdstuk XVII.

³⁾ Hoofdstuk XXV.

„Eens rijken menschen land had wel gedragen. En hij overlegde bij zichzelf, zeggende: Wat zal ik doen, want ik heb niet, waarin ik mijne vruchten zal verzamelen. En hij zeide: Dit zal ik doen; ik zal mijne schuren afbreken en grootere bouwen, en zal aldaar verzamelen al dit mijn gewas en deze mijne goederen. En ik zal tot mijne ziel zeggen: Ziel, gij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor vele jaren, neem rust, eet, drink, wees vroolijk.

Maar God zeide tot hem: Gij dwaas, in dezen nacht zal men uwe ziel van u afeischen; en hetgeen gij bereid hebt, wiens zal het zijn?

Alzoo is het met dien, die zichzelf schatten vergadert en niet rijk is in God.”¹⁾ Des mans overvloed was door arbeid en ijver bijeengebracht; verwaarloosde en slecht verzorgde velden brengen geen overvloed voort. Hij wordt niet voorgesteld als iemand, die niet op rechtvaardige wijze in het bezit van zijn rijkdom is gekomen. Zijn plannen voor de juiste zorg voor zijn vruchten en goederen waren op zichzelf niet verkeerd, ofschoon hij betere middelen had kunnen bedenken, om zijn overvloed te verdeelen, zooals ter verzorging der armen. Zijn zonde was tweeledig; ten eerste beschouwde hij zijn groote opslagplaatsen hoofdzakelijk als het middel om zich persoonlijk gemak te verzekeren en zinnelijke bevrediging; ten tweede erkende hij in zijn maatschappelijke welvaart God niet en noemde zelfs de jaren de zijne.

In het uur van zijn zelfzuchtig gejubel werd hij geslagen. Of de stem van God tot hem kwam als een angstig voor gevoel van den naderenden dood of door een hemelschen boodschapper of anderszins wordt niet vermeld; doch de stem sprak zijn lot uit: „Gij dwaas; in dezen nacht zal men uwe ziel van u afeischen”.²⁾

¹⁾ Luk. 12: 14-21.

²⁾ Vergelijk het lot van Nebukadnezar, terwijl de woorden van pocherigen trots hem nog op de lippen lagen (Dan. 4: 24-33); en dat van Belsazar, voor wiens oogen temidden van zijn bandeloos feest de hand van het noodlot verscheen: in dien nacht werd de ziel van den koning van hem geëischt. (Dan. 5)

Geen werk de O.O.V. te zwaar

(Vervolg van bldz. 353)

eenstemming te leven met de leerstellingen van het Evangelie. Dat is, in het leven van de menschen die groote vreugde te brengen, welke met geen andere te vergelijken is.

Met geheel mijn hart dank ik mijn Hemelschen Vader, dat Hij mij heeft toegestaan om deze vreugde te mogen smaken, dat Hij mijn ziel vervuld heeft met de wetenschap van de goddelijkheid van dit werk. Dit is tot mijn ziel en mijn hart

doorgedrongen, ieder oogenblik vanaf mijn jeugd. Het werd als het ware in mijn ziel gegoten door mijn eigen vader en mijn moeder heeft mij ermede gevoed. Er is niets dat ik meer positief weet, dan dat deze Kerk inderdaad Gods Koninkrijk vertegenwoordigt en dat degene, die in deze Kerk werkt, de grootste vreugde zal ontvangen. Moge de Hemelen ons zegenen, bid ik in den naam van Jezus Christus, Amen.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

AANGEKOMEN

Oud. John M. Limburg van Ogden, Utah, kwamen 28 October j.l. in Holland aan, teneinde zendingsarbeid in dit land te verrichten. Hij werkt thans te den Haag met Oud. Frank B. Jex.

ONTSLAGEN

Oud. William Mulder, die twintig maanden zijner zending als opziener der Zondagsscholen in de zending is arbeidzaam geweest, werd 28 October j.l. eervol ontslagen, ten einde naar zijn tehuis in Salt Lake City terug te keeren.

Broeder Christiaan P. Riet werd op 15 October j.l. als archivaris der Genealogische Vereeniging in Nederland ontslagen.

DOOPDIENSTEN

Op 13 October j.l. werd Jan v. d. Vaart door Br. Jan v. d. Hazel gedoopt; beiden zijn leden van de gemeente Rotterdam-Zuid.

In een tijdens de Groningsche conferentie gehouden doopdienst werd door Oud. Lynn A. Argyle twee kinderen gedoopt, Pietje Visser en Eva Jantje van Komen.

Van harte heeten wij deze menschen welkom in de kudde van Christus en vragen des Heeren keurzegeningen over hun verdere leven af.

INGEZEGEND

Op 12 September j.l. werd het dochttertje van Jan Visser en Frouwkje

Visser-Brinksma van Leeuwarden door Oud. A. Bond DenHalter ingezegend en ontving den naam Berendje Sietske.

Br. W. N. Smits zegende het zoontje van Johannes Linning en Elizabeth Linning-Tau van Amsterdam; het ontving den naam Johannes.

Dienzelfden dag zegende Oud. Erwin Schick het zoontje van Piet Vernes en Hendrika Vernes-Visser; zijn naam is Hendrik.

Everdina Marianna, dochttertje van Gerrit A. Mathijssen en Marianna Mathijssen werd op 10 October j.l. door Oud. Arie van Essen gezegend.

BENOEMINGEN

President Franklin J. Murdock bezocht op 24 October j.l. de gemeente te Rotterdam-Zuid en dien avond werden Adriaan van Buuren en Jan de Bruin Sr. van hun ambt als president en tweede raadgever, der gemeente ontslagen.

Tevens werd Oud. Richard S. Lewis als president der gemeente ter zijde gezet, terwijl broeder Willem van Tussenbroek als secretaris werd gehandhaafd.

ADRESWIJZIGING

Zuster Sjoukje Scheer, presidente der Zusters-Hulpvereeniging in de Nederlandsche Zending, woont thans Kraaienstraat 11, Amsterdam (Oost.)

HET HOOFDKANTOOR VERPLAATST

Op 15 November 1937 zal het nieuwe adres van het hoofdkantoor van de
**KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE
 HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN IN NEDERLAND** zijn :
LAAN VAN POOT 292, DEN HAAG